

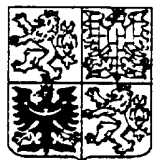
PATENTOVÝ SPIS

(11) Číslo dokumentu:

281 285

ČESKÁ
REPUBLIKA

(19)

ÚŘAD
PRŮMYSLOVÉHO
VLASTNICTVÍ

(21) Číslo přihlášky: **843-93**

(22) Přihlášeno: 08. 11. 91

(30) Právo přednosti:
09. 11. 90 SE 90/9003572

(40) Zveřejněno: 13. 10. 93

(47) Uděleno: 12. 06. 96

(24) Oznámeno udělení ve Věstníku: 14. 08. 96

(13) Druh dokumentu: **B6**

(51) Int. Cl.⁶:
E 04 B 2/90
E 04 C 2/00

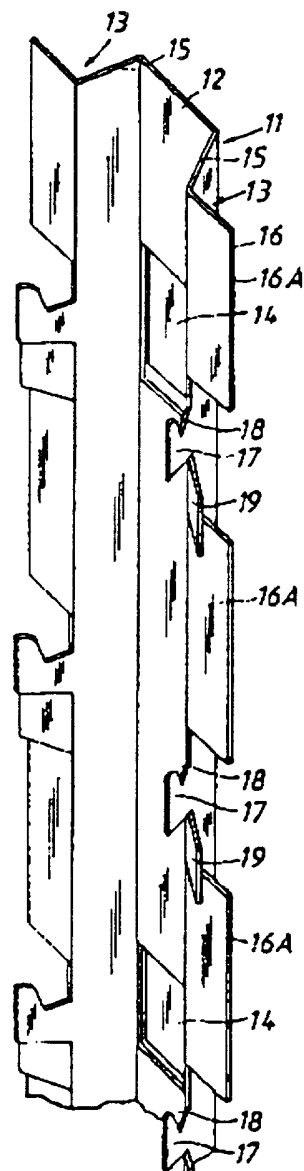
(73) Majitel patentu:
Sjölander Oliver, Köping, SE;

(72) Původce vynálezu:
Sjölander Oliver, Köping, SE;

(54) Název vynálezu:
Osazovací člen pro obkladové desky

(57) Anotace:

Člen obsahuje nosný prvek (11), uzpůsobený k upevnění ve svislé poloze na stěně (F) budovy a opatřený v podélných odstupech podpůrnými háky (17), upravenými každý pro nesení obkladové desky (P). Pod každým podpůrným hákem (17), je umístěn pružně posuvný přídržný jazýček (19). V uvolněné poloze přídržný jazýček (19) vybíhá směrem dopředu z opěrné roviny obkladové desky (P), vymezované přírubovými segmenty (16A) nosného prvku (11), takže leží nad obkladovou deskou (P), nesenou dalším pod ním ležícím podpůrným hákem (17) a brání tak posunutí obkladové desky (P) směrem vzhůru.

Osazovací člen pro obkladové desky

Oblast techniky

Vynález se týká osazovacího členu pro obkladové desky, zejména obkladové desky typu, které mají na své přední straně polodrážku podél horního okraje obkladové desky a směrem dolů vybiňující pérovou část podél dolního kraje desky a mají na zadní straně za pérovou částí směrem dolů orientované opěrné žebro, a které jsou upraveny pro uložení jedna nad druhou na stěně budovy svisle přilehlými obkladovými deskami, překrývajícími se na jejich horním a dolním okraji tak, že pérová část je zasunuta do polodrážky sousední pod ní ležící obkladové desky.

Dosavadní stav techniky

Příkladem obkladových desek výše uvedené druhu jsou obkladové desky na bázi cementu, dodávané na trh pod obchodní značkou Colorc. Tyto obkládované desky mají délku 300 nebo 600 mm, šířku (výšku) 100 mm a tloušťku 30 mm.

Švédský patentový spis č. SE-B-324 446 popisuje známý osazovací člen pro obkladové desky výše uvedeného druhu, který je tvořen nosným prvkem ve formě členu ve tvaru písmene U nebo kanálku, jehož příruby jsou opatřeny podél jejich volných vnějších okrajů rovnoměrně rozmístitelnými podpůrnými háky pro obkladové desky. Nosný prvek je uzpůsoben tomu, aby byl upevněn ve svislé poloze ke stěně budovy s podpůrnými háky, vybiňujícími směrem ven a od stěny budovy.

Osazování obkladových desek se zahajuje na dolním konci nosného prvku. Obkladové desky se vkládají jedna za druhou mezi přilehlé podpůrné háky a nechají se sklouznout dolů tak, že jejich opěrné žebro se zasune do dolního podpůrného háku a jejich pérová část se zasune do polodrážky další pod ní ležící obkladové desky. Podpůrné háky a podpůrné žebro obkladových desek jsou tvarovány a uzpůsobeny tak, že zadní strana obkladových desek se dotýká volných okrajů přírub pod vlivem vlastní tíže. Tyto volné okraje tak vymezují opěrnou rovinu pro obkladové desky.

Mezi horním okrajem osazené obkladové desky a dalším horním opěrným hákem je určitý volný prostor, takže obkladová deska může být posunuta směrem vzhůru podél opěrné roviny a může se pohybovat dopředu před dolní opěrná hák, t.j. opěrný hák, na němž obkladová deska spočívala před posunem směrem vzhůru. Obkladové desky tak mohou být relativně snadno demontovány. Toto je někdy výhodné, zejména když je skutečně požadováno demontovat obkladové desky, jako je tomu v případě, kdy se mají nahrazovat poškozené desky. Snadnost, s níž se dají obkladové desky demontovat, však také znamená pokušení pro děti nebo pro jiné osoby demontovat desky ze zlomyslnosti nebo jiného důvodu.

Vynález si klade za úkol vytvořit osazovací člen, který umožňuje snadnou montáž obkladových desek, ale přidržuje je tak, že nemohou být příliš snadno demontovány.

Podstata vynálezu

Uvedeného cíle je dosaženo osazovacím členem pro obkladové desky výše uvedeného typu, t.j. které mají na přední straně polodrážku podél horního okraje desky a směrem dolů vybíhající pérovou část podél dolního okraje obkladové desky a mají na své zadní straně směrem dolů orientované opěrné žebro, uložené za pérovou částí, a které jsou uzpůsobeny pro ukládání jedna nad druhou na stěnu budovy, přičemž svisle na sebe navazující obkladové desky se vzájemně překrývají na jejich horním a dolním okraji tak, že pérová část každé horní desky je zasunuta do polodrážky přilehlé pod ní ležící obkladové desky a vnitřní úsek horní desky proti vypadnutí z roviny stěny budovy, přičemž osazovací člen obsahuje podlouhlý nosný prvek, opatřený podpůrnými háky, které jsou umístěny s rovnoměrnými odstupy po délce nosného prvku a vybíhají ve stejném směru od stěny budovy z opěrné roviny obkladové desky, vymežované nosným prvkem, přičemž nosný prvek je uzpůsoben k upevnění ve svislé poloze na stěně budovy, přičemž nosný prvek je uzpůsoben k upevnění ve svislé poloze na stěně budovy, přičemž každý podpůrný hák je uzpůsoben pro zasunutí a nesení opěrného žebra obkladové desky a pro vymežování spolu s dalším podpůrným hákem prostoru pro zasunutí vlastní tělesové části obkladové desky, která je mezi podpůrným žebrem a jejím horním okrajem, přičemž, horní okraj je ve svislém odstupu od uvedeného dalšího podpůrného háku, jehož podstatou je, že nosný prvek je opatřen nejméně v úrovni každé styčné spáry dvou nad sebou ležících obkladových desek pod podpůrným hákem přídržným jazýčkem, který má dosedací hranu orientovanou proti vybrání podpůrného háku následující nižší úrovně styčné spáry, a který je pružně pohyblivý směrem k opěrné rovině obkladové desky a od ní, přičemž přídržný jazýček v jeho uvolněném stavu vybíhá směrem od opěrné roviny obkladové desky, přičemž má svoji dosedací hranu upravenou jako svislou zarážku u horního okraje obkladové desky, nesené uvedeným dolním podpůrným hákem, přičemž vzdálenost horního okraje obkladové desky od přilehlé dosedací hrany je menší, než je vzdálenost dolního okraje opěrného žebra od dna drážky obkladové desky.

Podle dalšího znaku vynálezu jsou podpůrné háky vytvořeny z jednoho kusu materiálu s celým nosným prvkem jako výstupky, vystřižené v jeho postranní přírubě, ležící nad každým přídržným jazýčkem, zatímco zbývající koncová část příruby je ohnuta do segmentu segmentované vnější přírubové části, vymežujícího opěrnou rovinu obkladové desky.

Přídržný jazýček je s výhodou vytvořen vyhnutím z plochy segmentové vnější přírubové části nejméně jedné příruby kanálkovitého nosného prvku, přičemž vnější přírubová část leží v opěrné rovině pro dosednutí zadní plochy obkladové desky v úrovni každého rohu obkladové desky.

Nosný prvek má podle výhodného provedení základovou stěnu opatřenou na straně odvrácené od uvedené nejméně jedné příruby jazýčkovitými výběžky pro zvětšení nosného prvku na stěnu budovy, přičemž podpůrné jazýčkovité výběžky jsou umístěny s rovnoměrnými odstupy po délce nosného prvku a jsou vytvořeny vyražením a jejich vysunutím z roviny základové stěny.

V osazovacím členu podle vynálezu zabraňuje přídržný jazýček, aby obkladová deska byla zdvihána dostatečně k tomu, aby umožnila pohyb dolní části desky směrem dopředu před podpurný hák a tím dovolit vyjmutí obkladové desky z osazovacího členu. Osazování obkladované desky se naproti tomu může dít tak snadno, jako u známého osazovacího členu, neboť přídržný jazýček je snadno přístupný a může být zatlačen dovnitř záběrem do horní části obkladové desky, nebo tlakem prstů, zatímco když jsou obkladované desky osazeny, je přídržný jazýček skryt za před ním ležící plochou a je proto nepřístupný.

Přehled obrázků na výkresech

Vynález je blíže vysvětlen v následujícím popisu na příkladech provedení s odvoláním na připojené výkresy, na kterých znázorňuje obr. 1 perspektivní pohled na část osazovacího členu podle vynálezu, obr. 2 pohled z boku na osazovací člen z obr. 1 se znázorněním dvojice podpurných konzol pro osazovací člen a také několika obkladových desek, osazených na osazovacím členu, čerchovanou čarou, obr. 3 příčný řez rovinou III-III z obr. 2 a obr. 4 a 5 perspektivní pohledy podobné obr. 1 a ukazující dvojici obměn osazovacího členu.

Příklady provedení vynálezu

Jak je znázorněno formou příkladu na obr. 1 a 3, osazovací člen podle vynálezu je tvořen podlouhlým kanálkovitým nosným prvkem 11 z plechu, který je uzpůsoben pro upevnění ve svislé poloze na stěnu F budovy, jak je vyznačeno čerchovaně na obr. 2 a 3, která se má obkládat obkladovanými deskami P. Na obr. 2 a 3 je několik takových desek P vyznačeno čerchovaně.

Nosný prvek 11 má plochou základovou stěnu 12 rovnoměrné šířky a dvojici přírub 13, které vybíhají z podélných okrajů stěny. Je souměrný okolo roviny C (obr. 3), která je kolmá na základnovou stěnu 12 a obsahuje podélnou osu stěny. Strana základnové stěny 12, která je odvrácena od postranních přírub 13, je zde označena jako zadní strana a dosedá na stěnu F budovy, nebo je u ní těsně uložena. Opačná strana základnové stěny 12 je zde označena jako přední strana a příruby 13 je tak možné považovat jako vybíhající dopředu ze základnové stěny 12.

Ze základnové stěny 12 jsou vyraženy jazýčkovité výběžky 14 v pravidelných intervalech podél délky stěny 12 a polohově odsunutě směrem dozadu od zadní strany stěny 12 tak, že jsou rovnoběžné se zadní stranou. Tyto jazýčkovité výběžky 14 slouží jako prostředky pro upevnění nosného prvku 11 ke stěně F budovy. Pro upevnění osazovacího nosného prvku 11 jsou jazýčkovité výběžky 14 zvětšeny na způsob háku háku na rovnoběžných nosných tyčích K, které jsou upevněny ke stěně F budovy a které jsou od sebe rozmístěny ve svislém směru ve vzdálenosti, odpovídající vzdálenosti přilehlých jazýčkovitých výběžků. Na obr. 2 a 3 je čerchovaně znázorněny dvojice nosných tyčí K tohoto druhu.

Každá příruba 13 nosného prvku 11 obsahuje plochou vnitřní přírubovou část 15, svírající tupý úhel 110° až 115° s přední stranou základnové stěny 12, a nesouvislou nebo segmentovanou vnější přírubovou část 16, která vybíhá z předního okraje vnitřní

přírubové části 15 a je ve formě přírubových segmentů 16A. Přírubové segmenty 16A, které jsou rozmístěny s odstupy po délce nosného prvku 11, jsou v podstatě rovnoběžné se základnovou stěnou 12 nosného prvku 11 a vybíhají do strany směrem ven od vnitřní přírubové části 15.

Mezi dvěma přilehlými segmenty 16A vnější přírubové části 16 z vnitřní přírubové části 15 v rovině, vymezované touto částí, směrem dopředu podpůrný hák 17. Přední okraj podpůrného háku 17 je rovnoběžný s rovinou stěny 12 a vybrání 18 háku je otevřené a rozšiřuje se směrem vzhůru při pohledu na nosný prvek 11 ve správně upevněné poloze na stěně F budovy.

Mezi každým podpůrným hákem 17 a přilehlým pod ním ležícím segmentem 16A vnější přírubové části 16 je přídržný jazýček 19, vybíhající z předního okraje vnitřní přírubové části 15. V jeho uvolněném stavu je tento přídržný jazýček 19 uložen v rovině, která leží mezi rovinou, obsahující podpůrné háky 17, a vnitřní přírubovou částí 15, a rovinou, obsahující segmenty 16A vnější přírubové části 16, t.j. opěrnou rovinou S obkladových desek P. Přídržný jazýček 19 je pružně pohyblivý z výše uvedené polohy, která je nejlépe znázorněna na obr. 1 a 3, směrem k opěrné rovině S obkladových desek P.

Nosný prvek 11 je vytvořen plastickým přetvořením a vystřížením plechového materiálu, nejvýhodněji ocelového plechu. V provedení kanálkového členu, znázorněném na výkresech, jsou části plechového materiálu ostříženy, konkrétně mezi každým podpůrným hákem 17 a přístím, nad ním ležícím, přírubovým segmentem 16A. Takové odstříhování částí plechového materiálu není nezbytné nutné, protože v případě potřeby může být přírubový segment 16A prodloužen směrem dolů částí, která je ve znázorněném provedení ostřížena.

Obr. 2 znázorňuje průřezový tvar obkladových desek P které mají být osazeny pomocí osazovacího členu podle vynálezu. Na tomto obrázku je znázorněno čerchovanou čarou několik obkladových desek P, osazených jedna nad druhou na nosném prvku 11 z obr. 1. Obkladové desky P tohoto druhu jsou dobře známy například ze švédských patentových spisů SE-B-313 904 a SE-B-324 446.

Jak je patrné z obr. 2, je každá obkladová deska P opatřena na předním líci nebo straně podél horního okraje PA desky polodrážkou PB. Hloubka polodrážky PB, měřená ve směru tloušťky desky P, je o něco menší, než je polovina tloušťky desky P. Kromě toho na její přední straně každá deska P také směrem dolů orientovanou vybíhající pérovou část PC, probíhající podél dolního okraje desky P, přičemž tloušťka vybíhající pérové části PC je v podstatě rovná hloubce polodrážky PB. Za pérovou částí PC je umístěno podél dolního okraje desky P, přičemž tloušťka vybíhající pérové části PC je v podstatě rovná hloubce polodrážky PB. Za pérovou částí PC je umístěno podél dolního okraje desky P opěrné žebro PE se směrem dolů se zužujícím profilem, oddělené od pérové části PC ve směru tloušťky desky P drážkou PD, která je umístěna podél kořene pérové části PC.

V osazené poloze jsou obkladové desky P uloženy, jak je znázorněno na obr. 2, s opěrným žebrem PE zasunutým do vybrání 18

podpůrného háku 17. V důsledku průřezového tvaru obkladových desek P tvaru podpůrných háků 17 jsou obkladové desky P pevně nesený podpůrnými háky 17 tak, že nejsou schopné se pohybovat ve směru dopředu a dozadu. Zadní strana obkladových desek P se dotýká, nebo je uložena těsně u přední strany vnějších přírubových částí 16, jejichž přírubové segmenty 16A vymezují opěrnou rovinu S pro obkladové desky P.

Na rozdíl od obkladových desek P, nesených nosným prvkem 11, členem známým ze švédského patentového spisu SE-B-324 446, jsou obkladové desky P osazovacím členem podle vynálezu podepřeny na jejich zadní straně v ploše, t.j. j přední straně přírubových segmentů 16A, místo pouze podél hrany nebo hran nosného prvku 11.

Jak je znázorněno na obr. 2, pérová část PC každé obkladové desky P zabíhá směrem dolů do polodrážky PB podél horního okraje PA přístí pod ní ležící obkladové desky P je přidržován pérovou částí PC horní desky P proti vypadnutí z roviny stěny F budovy.

Z obr. 2 je také patrné, že vzdálenost, měřená podél délky nosného prvku 11 mezi přilehlými podpůrnými háky 17, je o něco větší, než je výška obkladové desky P, spočívající na dolním podpůrném háku 17. Když je obkladová deska P osazena na nosném prvkem 11, jak je znázorněno na obr. 2, je jí zabráněno pohybovat se vzhůru podél kanálkového členu přidržným jazýčkem 19, který je uložen pod horním podpůrným hákem 17 a který je tuhý ve svislém směru a vybíhá směrem dopředu z opěrné roviny S obkladových desek P. V důsledku toho je obkladová deska P zachycena v prostoru PG, oddělujícím přilehlé podpůrné háky 17, a nemůže tak být vyjmuta z nosného prvku 11 jednoduchým způsobem, jak je možné u známého osazovacího členu.

Když se mají obkladové desky P osazovat, vloží se každá obkladová deska P její tělesovou částí PF do prostoru PG nad dolním podpůrným hákem 17. Přidržený jazýček 19, přilehlý k hornímu podpůrnému háku 17 může být snadno stlačen zatlačením na obkladovou desku P směrem dovnitř, takže obkladová deska P může sklouznout směrem dolů a její opěrné žebro PE se může vsunout do dolního podpůrného háku 17. Přidržený jazýček 19 potom pružně zaskočí dopředu do jeho blokovací a přidržné polohy s jeho dolní dosedací hranou 19A, vymezující doraz, ležící těsně nad horním okrajem PA obkladové desky P.

Nosný prvek 11 je tedy opatřen v úrovni U U', U'', Uⁿ každé styčné spáry dvou nad sebou ležících obkladových desek P pod podpůrným hákem 17 přidržným jazýčkem 19, který má dosedací hranu 19A, orientovanou proti vybrání 18 podpůrného háku 17 následující nižší úrovně U styčné spáry, a který je pružně pohyblivý směrem k opěrné rovině S obkladové desky P a pod ní. Přidržený jazýček 19 v jeho uvolněném stavu vybíhá směrem od opěrné roviny S obkladové desky P, přičemž má svoji dosedací hranu 19A upravenou jako svislou zarážku u horního okraje PA obkladové desky P, nesené uvedeným horním podpůrným hákem 17. Vzdálenost d₁ horního okraje PA obkladové desky P od přilehlé dosedací hrany 19A je menší, než je vzdálenost d₂ dolního okraje opěrného žebra PE od dna drážky PD obkladové desky P.

Řešení úložného členu podle vynálezu přirozeně nejen znesnadňuje vyjímání úložných desek P, kterému se má zabránit, a to zejména vyjímání desek P ze špatného úmyslu a k němuž dochází na částech stěny budovy, které lze snadno dosáhnout z terénu, ale také vyjímání, které může být příležitostně žádoucí, jako je výměna poškozených obkladových desek P. Když je však požadováno vyměnit poškozené obkladové desky P, nejhořejší z obkladových desek P, která se má nahrazovat, se úmyslně rozlomí, takže přídržné jazýčky 19, upevňující příští pod ní ležící desku P, se stanou přístupnými a mohou být stlačeny při použití prstů nebo jednoduchého nástroje.

Je-li důležité vyloučit rozlomení obkladové desky P pro zajištění přístupu k obkladové desce P pod ní ležící, je také možné použít speciálního nástroje, pomocí něhož je možno stlačit přídržné jazýčky 19, aniž by se nejprve musela rozbít deska P nad nimi ležící.

Obměny kanálkového členu, znázorněného na obr. 4 a 5, v nichž je kanálkovitý nosný prvek 11 označen jako kanálkovitý nosný prvek 111 a 211, se liší od provedení, znázorněného na obr. 1, pouze v tom, že každý segment 116A, 216A vnější přírubové části 116, 216, probíhá až k dolnímu okraji příštího nad ním ležícího podpůrného háku 17 a má do sebe včleněn přídržný jazýček 119, 219. Na obr. 4 přídržný jazýček 119 vyražen z přírubového segmentu 116A podél tří rezných ran, a to na dolním konci a na stranách jazýčku 119. Obměna, znázorněná na obr. 5, může být považována jako lišící se od obměny z obr. 4 pouze v tom, že vodorovná rezná hrana na dolním konci okraje jazýčku 219 probíhá po celé délce až k přírubovému segmentu 216A, takže vnější svislá nebo postranní rezná hrana jsou vyloučeny.

Přirozeně mohou být znázorněné a popsané jazýčkovité výběžky 14 pro zavěšení osazovacího členu na podpůrných tyčích nebo podobných nosičích také použity v osazovacích členech výše popsaných známých typů, jako je osazovací člen, popsany ve švédském patentovém spisu SE-B-324 446.

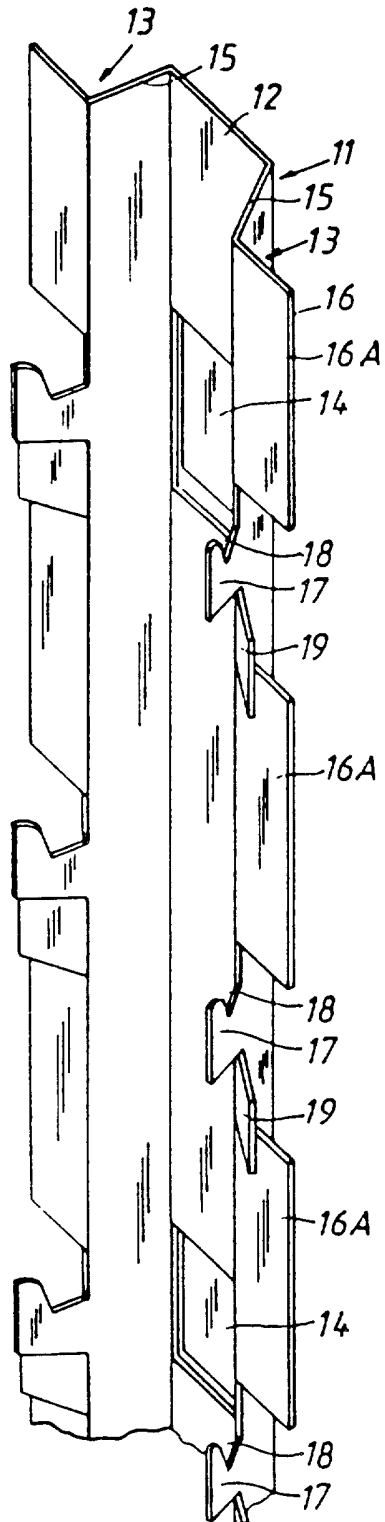
P A T E N T O V É N Á R O K Y

1. Osazovací člen pro obkladové desky (P) typu, které mají na přední straně polodrážku (PB) podél horního okraje (PA) desky a směrem dolů vybiňující pérovou část (PC) podél dolního okraje obkladové desky (P) a mají na své zadní straně směrem dolů orientované opěrné žebro (PE), uložené za pérovou částí (PC), a které jsou uzpůsobeny pro ukládání jedna nad druhou na stěnu (F) budovy, přičemž svisle na sebe navazující obkladové desky (P) se vzájemně překrývají na jejich horním a dolním okraji tak, že pérová část (PC) každé horní obkladové desky (P) je zasunuta do polodrážky (PB) přilehlé pod ní ležící obkladové desky (P) a vnitřní úsek (PH) horní části dolní obkladové desky (P) je přidržován pérovou částí (PC) horní obkladové desky (P) proti vypadnutí z roviny stěny (F) budovy, přičemž osazovací člen obsahuje podlouhlý nosný prvek (11), opatřený podpůrnými háky (17), které jsou umístěny s rovnoměrnými

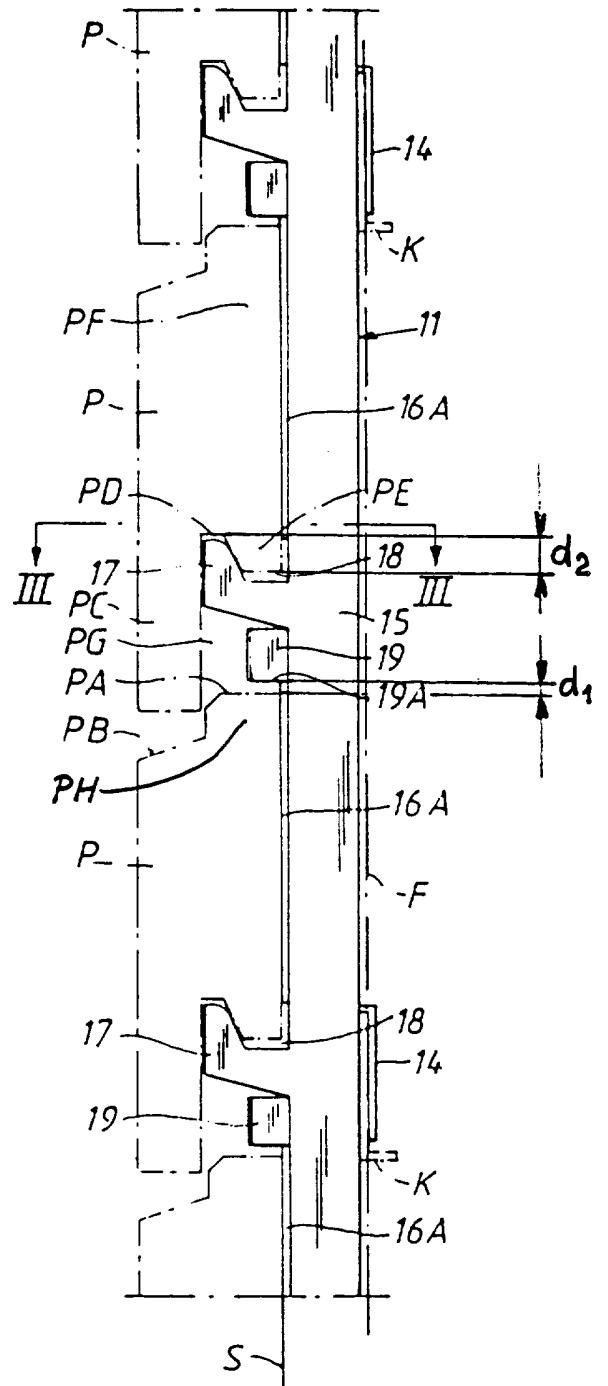
odstupy po délce nosného prvku (11) a vybíhají ve stejném směru od stěny (F) budovy z opěrné roviny (S) obkladové desky (P), vymezené nosným prvkem (11), přičemž nosný prvek (11) je uzpůsoben k upevnění ve svislé poloze na stěně (F) budovy, přičemž každý podpůrný hák (17) je uzpůsoben pro zasunutí a nesení opěrného žebra (PE) obkladové desky (P) a pro vymezení spolu s dalším podpůrným hákem (17) prostoru (PG) pro zasunutí vlastní tělesové části (PF) obkladové desky (P), která je mezi podpůrným žebrem (PE) a jejím horním okrajem (PA), přičemž horní okraj (PA) je ve svislém odstupu od uvedeného dalšího podpůrného háku (17), **v y z n a č e n ý t í m**, že nosný prvek (11) je opatřen nejméně v úrovni (U, U', U'', U^n) každé styčné spáry dvou nad sebou ležících obkladových desek (P) pod podpůrným hákem (17) přídržným jazýčkem (19, 119, 219), který má dosedací hranu (19A) orientovanou proti vybrání (18) podpůrného háku (17) následující nižší úrovně (U) styčné spáry, a který je pružně pohyblivý směrem k opěrné rovině (S) obkladové desky (P) a od ní, přičemž přídržný jazýček (19, 119, 219) v jeho uvolněném stavu vybíhá směrem od opěrné roviny (S) obkladové desky (P), přičemž má svoji dosedací hranu (19A) upravenou jako svislou zarážku u horního okraje (PA) obkladové desky (P), nesené uvedeným dolním podpůrným hákem (17), přičemž vzdálenost (d_1) horního okraje obkladové desky (P) od přilehlé dosedací hrany (19A) je menší, než je vzdálenost (d_2) dolního okraje opěrného žebra (PE) od dna drážky (PD) obkladové desky (P).

2. Osazovací člen podle nároku 1, **v y z n a č e n ý t í m**, že podpůrné háky (17) jsou vytvořeny z jednoho kusu materiálu s celým nosným prvkem (11) jako výstupky, vystřižené v jeho postranní přírubě (13), ležící nad každým přídržným jazýčkem (19, 119, 219), zatímco zbývající koncová část příruby (13) je ohnuta do segmentu segmentové vnější přírubové části (16), vymežujícího opěrnou rovinu (S) obkladové desky (P).
3. Osazovací člen podle nároku 1 nebo 2, **v y z n a č e n ý t í m**, že přídržný jazýček (19, 119, 219) je vytvořen vyhnutím z plochy segmentové vnější přírubové části (16) nejméně jedné příruby (13) kanálkovitého nosného prvku (11), přičemž vnější přírubová část (16) leží v opěrné rovině (S) pro dosednutí zadní plochy obkladové desky (P) v úrovni každého rohu obkladové desky (P).
4. Osazovací člen podle kteréhokoli z nároku 1 až 3, **v y z n a č e n ý t í m**, že nosný prvek (11) má základnovou stěnu (12) opatřenou na straně, odvrácené od uvedené nejméně jedné příruby (13), podpůrnými jazýčkovitými výběžky (14) pro zavěšení nosného prvku (11) na stěnu (F) budovy, přičemž podpůrné jazýčkovité výběžky (14) jsou umístěny s rovnoměrnými odstupy po délce nosného prvku (11) a jsou vytvořeny vyražením a jejich vysunutím z roviny základnové stěny (12).

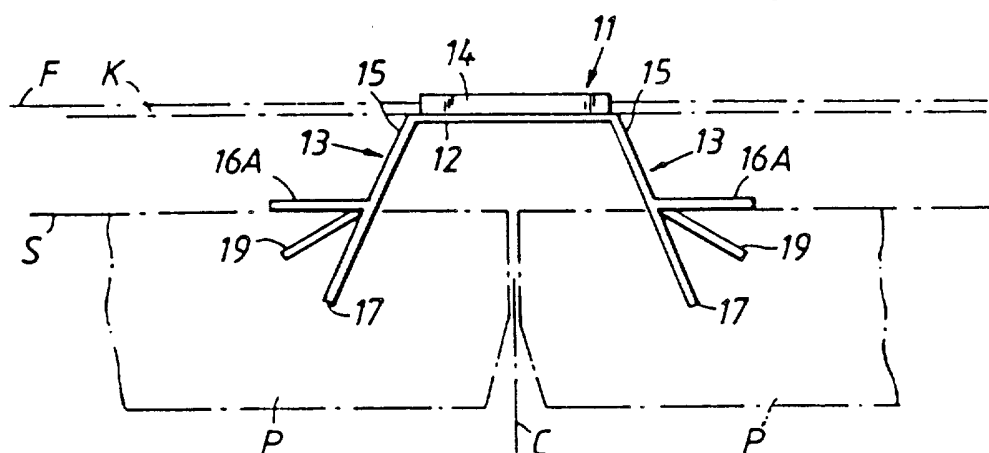
Obr. 1

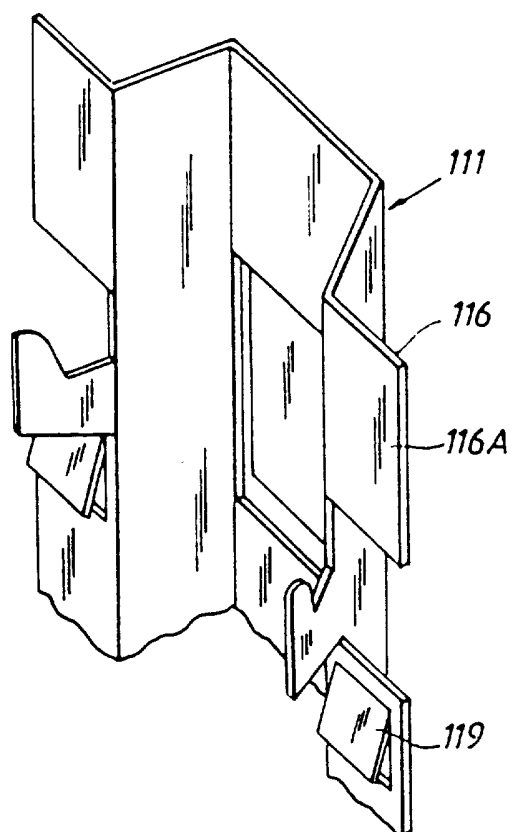
Obr. 2

Obr. 3

Obr. 4

Obr. 5

